

مشکل گناه و راه حل آن

گناه مشکلی است که باعث شکسته شدن رابطه انسان با خداوند شده است. به همین خاطر مهمترین دغدغه‌ی انسانها باید ایجاد رابطه با یگانه خالق هستی باشد. از طرفی این رابطه برای خود خداوند هم بسیار مهم است. خداوند در کتاب مقدس دلیل شکسته شدن این رابطه و همچنین راه برقراری دوباره‌ی آن را برای ما آشکار می‌کند. او گناه را تنها دلیل شکسته شدن این رابطه دانسته و ایمان به عیسی مسیح به عنوان نجات دهنده را نیز تنها راه حل آن بیان می‌کند.

در این مقاله سعی داریم با نگاه به رساله‌ی عبرانیان راهی که خداوند برای پرداخت کفاره‌ی گناهان انسان و برقرار ساختن رابطه با او فراهم نموده است را بهتر درک نماییم. در فصل ۷ رساله به عبرانیان نویسنده از کهنات عیسی مسیح و همچنین از تفاوت او با دیگر کاهنان سخن گفته و در ادامه از او به عنوان فدیهای ابدی برای گناهان بشر یاد می‌کند.

رساله به عبرانیان ۹: ۱۱ - ۱۴

«۱۱ لیکن مسیح چون ظاهر شد تا رئیس کهنه نعمت‌های آینده باشد، به خیمه بزرگتر و کاملتر و ناساخته شده به دست یعنی که از این خلقت نیست، ۱۲ و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدی ابدی را یافت. ۱۳ زیرا هرگاه خون بزها و گاوان و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می‌شود، تا به طهارت جسمی مقدس می‌سازد، ۱۴ پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت نمایید؟»

خداوند در کتاب پیدایش به ابراهیم وعده داده بود که فرزندی به او خواهد داد تا از طریق او نسلش کثیر گردد. در فصل ۲۲ همان کتاب، خداوند از ابراهیم می‌خواهد تا همان فرزند وعده را قربانی نماید. ابراهیم با ایمان به خداوند برای انجام این حکم روانه می‌شود و درست در لحظه‌ی آخر خود خداوند برای او قوچی را فراهم می‌کند تا آن را به جای اسحاق قربانی نماید.

قوم اسرائیل طبق شریعت خود روزی را تحت عنوان روز کفاره گناهان داشتند. هدف خداوند از مقرر ساختن این روز و تعیین کردن احکام مربوط به گذراندن قربانی این بود که آنها همیشه به یاد داشته باشند که نیازمند کفاره‌ای برای گناهانشان هستند. اما قوم به دلیل درک نادرست خود از این حکم، ریختن خون حیوانات را به عنوان کفاره‌ی گناهان خود می‌پنداشتند. قربانی حیوانات در عهد قدیم به منزله‌ی پرداخت کفاره‌ی گناهان انسان نبود بلکه به فراهم شدن قربانی اعظم یعنی عیسی مسیح اشاره می‌نمود.

در رساله به عبرانیان ۱۰: ۱ - ۴ آمده است:

«۱ زیرا که چون شریعت را سایه نعمت‌های آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی‌هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقرب جویندگان را کامل گرداند. ۲ و الا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حس گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟ ۳ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می‌شود. ۴ زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.»

این آیات از ناکارآمدی شریعت و قربانی حیوانات برای پرداختن کفاره گناهان انسان سخن می‌گوید. نویسنده همچنین خاطر نشان می‌کند که تمام شریعت برای شناخت بهتر خداوند و درک راه حل او برای مشکل گناه بوده و هیچگاه خون حیوانات توانایی پرداخت کفاره‌ی گناهان انسان را نداشته و نخواهد داشت.

در رساله به عبرانیان ۱۰: ۹ آمده است:

«۹ بعد گفت که «اینک می‌آیم تا اراده تو را ای خدا بجا آورم.» پس اول را بر می‌دارد، تا دوم را استوار سازد.»

از آنجایی که عهد قدیم و قربانی حیوانات توانایی پاک کردن گناهان انسان را نداشت، خداوند می‌گوید اول با همان عهد قدیم را برخواهم داشت و دوم با عهد جدید را برپا خواهم نمود. با این وجود چرا خداوند در عهد قدیم شریعت را به قوم اسرائیل می‌دهد؟ خداوند می‌خواست به آنها بفهماند که نه با رفتار خود می‌توانند در مقابل او عادل شمرده شوند و نه می‌توانند آنچه خداوند از آنها انتظار دارد را به انجام رسانند.

ارمیای نبی در فصل ۳۱ کتاب خود آیات ۳۱-۳۳ می‌نویسد:

«۳۱ خداوند می‌گوید: «اینک ایامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهد تازه‌ای خواهم بست. ۳۲ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم در روزی که ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصر بیرون آورم زیرا که ایشان عهد مرا شکستند، با آنکه خداوند می‌گوید من شوهر ایشان بودم.» ۳۳ اما خداوند می‌گوید: «اینست عهدی که بعد از این ایام با خاندان اسرائیل خواهم بست. شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود.»

خداوند می‌گوید من عهد جدیدی را با شما خواهم بست و از طریق آن احکام خود را بر قلب‌های گوشتی شما خواهم نوشت. خداوند این عهد را از طریق عیسی مسیح و ریخته شدن خون او آغاز نمود.

رساله به عبرانیان ۱: ۱۱-۱۴

«۱۱ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را مکرراً می‌گذراند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد. ۱۲ لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا ابدالآباد. ۱۳ و بعد از آن منتظر است تا دشمنانش پای انداز او شوند. ۱۴ از آنرو که به یک قربانی مقدسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.»

هر چند در عهد قدیم کاهنان هر روز در معبد خداوند به گذرانیدن قربانی مشغول بودند اما هیچگاه موفق به پرداخت کفاره گناهان نمی‌شدند. عیسی مسیح به عنوان قربانی اعظم و همچنین کاهن اعظم، یک بار و برای همیشه خود را برای گناهان انسان قربانی نمود. او با خون خود کفاره‌ی گناهان انسان را پرداخت کرد و سپس به دست راست خدای پدر بر تخت سلطنت خود نشست. عیسی مسیح دیگر نیازی به گذراندن مجدد قربانی نداشته و هر که به او ایمان آورد می‌تواند از خون او به عنوان قربانی ریختنی به جهت گناهان خود استفاده نماید.

ایمانداران به عیسی مسیح هیچگاه به قربانی حیوانات به عنوان کفاره‌ی گناهان خود نیازی ندارند و اگر به دنبال انجام آن باشند به نوعی بیان می‌کنند که کار خداوند برای کفاره‌ی گناهان انسان ناکافی بوده است. عیسی مسیح یکبار آمد تا گناه انسان را بر دوش خود گرفته و کفاره‌ی آن را پرداخت کند و بار دیگر می‌آید تا آنانی که به او ایمان آورده‌اند را از این دنیای فانی نجات داده و به ملکوت ابدی خود منتقل سازد.

عبرانیان ۱۰: ۱۹

«۱۹ پس ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم.»

عیسی مسیح نه تنها کاهن اعظم و قربانی اعظم است بلکه روز و شب در مقابل خدای پدر برای هر یک از ایمانداران شفاعت می‌کند. او رابطه‌ای که به دلیل گناه انسان از بین رفته بود را بار دیگر با کارش بر روی صلیب از نو برقرار کرد و بدین ترتیب همه‌ی ما می‌توانیم از طریق او در مقابل خدای پدر حاضر شویم.

خداوند در ذات خود مقدس است و قادر به پذیرش گناه در حضورش نیست؛ او نور است و تاریکی توانایی حضور در مقابلش را ندارد. هیچ انسانی نمی‌تواند با انجام اعمال نیکو خود را از گناه پاک کرده و در مقابل خداوند حاضر شود. تنها یک راه برای ما انسانها وجود دارد و آن هم ایمان به عیسی مسیح به عنوان قربانی گناهانمان است.

زمانی که شخص به عیسی مسیح ایمان می‌آورد، تحت کفاره‌ی پرداخت شده توسط او قرار می‌گیرد. عیسی مسیح که کاهن اعظم است، خون خود را به عنوان کفاره‌ی گناهان شخص به مقابل خدای پدر برده و بدین ترتیب خداوند گناهان شخص را پاک کرده و عدالت عیسی را برای وی به حساب می‌آورد.

عیسی مسیح با ریختن خون خود بر روی صلیب، کفاره‌ی گناهان ما ایمانداران را تا به ابد پرداخت نموده است. او ردای عدالت خود را بر ما پوشانیده تا دیگر هیچ یک از ما به قربانی کردن حیوانات یا هر کار دیگری به جهت پاک شدن گناهان خود نیازی نداشته باشیم و تا ابد از قضاوت خداوند در امان باشیم.

آمین